

ger Æg og Yngel i andre Fugles Reder, hvilket paa det strengeste er forbudt i den for Færøerne gældende Jagtlov. Det forekommer rigtignok mig, at det er en meget betænkelig Sag at skulle slaa det Princip fast, at et saadant skadeligt Dyr skal man beskytte, frede om og lade trives for Videnskabens Skyld. Have vi først slaaet det Princip fast, saa ville vi godt kunne tænke os, at den i og for sig udmærkede Zoolog, som har sat Sagen i Bevægelse, en skønne Dag kom og fortalte os, at nu var der ikke mere end 20 Par yngledygtige Rotter tilbage i Landet, og at det maatte fylde enhver Beundrer af Naturen med Harme at se disse livlige Dyr forsvinde af Landskabet, og at vi derfor nu i 10 Aar maatte frede alle Rotter (Afbrydelse) Ja, det ene er ganske som det andet, der er ikke den allermindste Smule Forskel derpaa. Den eneste Forskel er den, at disse skadelige Fugle optræde paa Færøerne, saa dem mærke vi her i Landet — i alt Fald de 113 af os — ikke noget til, hvorimod Rotterne ere noget, vi mærke herhjemme, og jeg tror, at dem ville vi aldrig i Evighed være med til at frede. Dette er, som sagt, den ene Betænelighed. Den anden er den, at jeg frygtede for, som det jo ogsaa er antydnet i Bemærkningerne til § 3, at hvis denne Fugl nu blev fredet i 10 Aar, vilde den kunne formere sig i en saadan Grad, at Færøerne rent kunde gaa til Grunde derved, og der har jeg savnet nogle Oplysninger i Forslaget, nemlig om, hvor mange Æg og Unger Storkjoven i Almindelighed faar. Der udtalte, hvis jeg hørte rigtigt, det ærede Medlem, at den kun faar to om Aaret. Jeg ved nu ikke, om det ærede Medlem er en saa stærk Zoolog, at dette er sikkert og givet, men derimod gaar jeg ud fra, et den højtærede Minister sidder inde med Oplysninger paa dette Punkt, og jeg skal indrømme, at hvis den kun faar to Unger om Aaret, kan det ikke være saa farligt, skønt det kan blive slemt nok, at frede den i en halv Snes Aar. Jeg har gjort en anden Beregning, fordi jeg ved, at det altid er godt at støtte sin Sag med Tal. Jeg havde tænkt mig, at en saadan Fugl rugede ligesom Høns og Ænder — det er den Slags Fjerkræ, jeg mest har været vant til at omgaas — og havde da gjort den Beregning, at hvis den fik 10 Unger om Aaret, vilde der om 10 Aar kunne være 2058,647,040 Storkjøver paa Færøerne, og det vil man dog indrømme mig, vilde være for mange. Imidlertid er jeg, som sagt, i den Retning blevet meget

beroliget af det ærede Medlems Udtalelser, naar jeg nu blot kunde faa dem bekræftede af den højtærede Minister. Men jeg synes dog, at selv om man indskrænker Loven til at gælde i 5 Aar, er det baade et meget farligt Princip at komme ind paa, og ogsaa en meget uheldig Ting saaledes at lægge Baand paa Færøernes Frihed, thi det er jo dog virkelig en Indskrænkning i deres Frihed til at gøre Jagt paa disse Dyr, som de anse for at være unyttige. Jeg skal altsaa tillade mig at tilraade det høje Ting stor Forsigtighed i denne Sag.

T. Thomsen: Jeg skal tillade mig i al Korthed at slutte mig til den ærede første Taler og anbefale det foreliggende Forslag. Jeg vilde betragte det som en sørgelig Begivenhed, hvis det gik denne Fugl, som det er gaaet med en anden Fugl, nemlig Gejrfuglen, nemlig at den bliver fuldstændig udryddet. Hvad angaar den Skade, den gør paa Færøerne, er den mig bekendt ikke saa uhyre stor; under alle Omstændigheder vil man ikke kunne tænke sig, at den i 5 eller 10 Aar skulde kunne formere sig i den Grad, at Skaden blev mærkelig for Øerne. Den sidste ærede Taler rettede en Forespørgsel om, hvor mange Æg Storkjoven lægger, og jeg skal tillade mig at besvare dette Spørgsmaal. Den lægger to Æg om Aaret. Man kan jo imidlertid ikke gøre Regning paa, at der bliver Yngel af hvert Æg, i alt Fald ikke voksen Yngel. Det kan jo hænde, at Fuglen bliver slaaet ihjel, inden den kommer saa vidt, hugget ihjel af Ravne eller ødelagt paa anden Maade. Om man skulde lade Loven gælde i 5 eller 10 Aar, er efter min Mening et underordnet Spørgsmaal, idet man jo efter 5 Aars Forløb kunde tage under Overvejelse, om man skulde forlænge den. Jeg har altsaa ikke noget imod, at man indskrænkede sig til at lade Loven gælde for et kortere Aaremaal end 10 Aar. Jeg anser det imidlertid for heldigt, at dette Lovforslag bliver fremmet hurtigst muligt, for at Loven kan træde i Kraft den 1ste Marts, inden Fuglen ankommer til Færøerne.

Justitsministeren (Rump): Jeg kan ikke skønne andet, end at den Diskussion, der har fundet Sted, varsler godt for Lovforslaget, ogsaa den vel principielle, men dog harmløse Modstand, som er fremkommen fra det ærede Medlem for Kjøbenhavns Amts 6te Valgkreds (Alberti). Med Hensyn til Lovens Varighed lægger jeg ikke stor Vægt paa, om den skal være